تو نزد مردمی خواهی رفت که اهل کتاب هستند، پس چون نزد آنان رسیدی، آنان را به گواهی دادن به این مهم فرابخوان که معبودی [به حق] جز الله نیست و اینکه محمد فرستادۀ الله است

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که گفت: هنگامی که رسول الله صلی الله علیه وسلم معاذ را به یمن می‌فرستاد خطاب به ایشان فرمود: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللهِ حِجَابٌ»: «تو نزد مردمی خواهی رفت که اهل کتاب هستند، پس چون نزد آنان رسیدی، آنان را به گواهی دادن به این مهم فرابخوان که معبودی [به حق] جز الله نیست و اینکه محمد فرستادۀ الله است، پس اگر در این باره از تو اطاعت کردند، به آنان خبر بده که الله پنج نماز در شبانه‌روز را بر آنان فرض نموده است، پس چون در این مورد از تو اطاعت کردند، به آنان خبر بده که الله صدقه‌ای را بر آنان واجب نموده که از ثروتمندان‌شان گرفته می‌شود و به فقرای‌شان بازگردانده می‌شود؛ پس اگر در این باره از تو اطاعت کردند، از اموال نفیس آنان برحذر باش و از دعای مظلوم بترس که بین او و الله حجابی نیست».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

هنگامی که پیامبر صلی الله علیه وسلم معاذ بن جبل رضی الله عنه را به عنوان معلم و دعوتگری به سوی الله به سرزمین یمن فرستاد، برای او بیان داشت که با مردمی از نصرانیان روبرو خواهد شد، تا آمادگی مواجهه با آنان را داشته باشد و دعوت آنان را از موارد مهم‌تر آغاز کند، بنابراین نخست آنان را به اصلاح عقیده فرابخواند، به اینکه گواهی دهند: معبود بر حقی جز الله نیست و محمد فرستادۀ الله است؛ زیرا با این گواهی دادن وارد اسلام می‌شوند؛ و چون به این مهم گردن نهادند و آن را پذیرفتند، آنان را به اقامه‌ی نماز امر کند، زیرا بزرگ‌ترین واجبات پس از توحید است؛ و چون نماز را اقامه کردند، ثروتمندان‌شان را امر کند تا زکات اموال خود را به فقرای‌شان بدهند؛ سپس او را از گرفتن بهترین اموال آنان نهی می‌کند زیرا واجب آن است که از متوسط دارایی آنان بگیرد. سپس او را به دوری از ظلم توصیه می‌کند تا آنکه مبادا مظلومی علیه او دعا کند، زیرا دعای مظلوم مستجاب است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3390